

INTERPRETATIE VAN EINDTIJDPROFETIEËN (1) – Gods beloften aan Abraham hjms

Geliefde broeders en zusters, op deze website heb ik u in het artikel "[BELANG VAN ISRAËL in de eindtijd – het](#)" (rubriek Israël) proberen duidelijk te maken, waarom het volk van Israël voor ons christenen thans zo van belang is en centraal staat in de eindtijd, d.w.z. de tijd van alle gebeurtenissen die zich afspelen rond de Wederkomst van onze Hemelbruidegom Jezus Christus. Die eindtijd is onze profetische toekomst. Elke christen móét in de verwachting leven van de spoedige Wederkomst van zijn Heer en Heiland, van zijn Hemelbruidegom. Ik leg de nadruk op móét, broeders en zusters, omdat er van de hoop op de ontmoeting met Jezus in Zijn Wederkomst een stimulans uitgaat tot meerdere, diepere reiniging en heiligmaking (1 Joh. 3:2-3).

Jezus is de blinkende Morgenster (Openb. 22:16), die op het einde van de nacht heel vroeg in de morgen (vlák vóórdát de dag aanbreekt) opkomt en verschijnt. Laten wij acht slaan op het profetische Woord van God. Dat is juist het Woord dat ons de eindtijd openbaart en ons bewust maakt van de noodzaak om ons diep te laten reinigen door Jezus en Hem als de Morgenster te verwachten.

Apostel Petrus zei in 2 Petrus 1:19: *"En wij hebben het profetische woord, dat zeer vast is, en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt, als op een licht, schijnende in een duistere plaats, totdat de dag aanlichte, en de morgenster opga in uw harten."*

Indien wij de tijd rond Jezus' Wederkomst én de plaats en de betekenis van Israël in die eindtijd goed willen begrijpen, dan is het van groot belang om Gods profetische Woord en Zijn Wetten goed te begrijpen en er acht op te slaan. Dit is het wat Petrus wil benadrukken. De bijbel staat vól met profetieën over de eindtijd. Hebr. 10:1 zegt ons dan ook: *"Want de wet, hebbende een schaduw der toekomstige goederen,"*

Het Woord van God bevat dus de schaduw, d.w.z. de profetieën, van de toekomstige goederen. *"Goederen"* is de vertaling van het Griekse *"agathos"*, dat wil zeggen *"dingen die van goede aard, nuttig, heilzaam, goed, aangenaam, prettig, blij, gelukkig, voortreffelijk, oprecht, en eerbaar zijn"*.

Broeders en zusters, in deze studie van drie delen wil ik ingaan op het interpreteren van de eindtijdprofetieën.

In deel 1 zal ik allereerst ingaan op Gods beloften aan Abraham, Israëls stamvader, omdat het van groot belang is om het onvoorwaardelijke verbond, dat God in het verleden met Israël sloot, goed te verstaan. Deel 2 zal ik wijden aan het unieke perspectief van Israëls profeten. In deel 3 ga ik in op het juist interpreteren van een eindtijdprofetie.

God gaf herhaaldelijk bijzondere beloften aan Abraham, Israëls stamvader (Gen. 12:1-3,7; 13:14-17; 15:1-7,18; 17:1-21; 22:17). Maar toen God de eerste belofte uit Gen. 12 en 13 opnieuw bevestigde in Gen. 15:5-6, bekrachtigde God Zijn belofte door Abraham dierenoffers te laten brengen. Leest u Gen. 15:7-18. En deze dierenoffers werden in tweeën gedeeld om de verbondsluitende partijen tussen de twee helften door te laten gaan, zoals het toen in die tijd gebruikelijk was. Hiermee werd het verbond bindend gemaakt. Doch slechts God alléén ging tussen deze twee helften door (Gen. 15:18) en toonde hiermee aan Abraham, dat Hij alleen verantwoordelijk was voor dat verbond en dat Hij door midden zou mogen worden gesneden, d.w.z. dat Hij de vloek van de doodstraf op Zich zou nemen, als Hij het verbond zou verbreken. God verwees hier dus reeds naar de dood van Zijn Zoon Jezus aan het kruishout van Golgotha. Het nakomen van het verbond hing dus niet van Abraham af of van zijn nakomelingen. God zou Zijn verbond ten alle tijde nakomen, wat er ook zou gebeuren. God had Zich éézijdig jegens Abraham en zijn nakomelingen verplicht. Dáárom ook verstootte God Israël niet, alhoewel zij Jezus verwierpen (Deut. 7:8a; Rom. 11:1-2). Dáárom bleef Israël Zijn uitverkoren volk, omdat Zijn genadegaven en Zijn roeping onberouwelijk zijn (Deut. 14:2; Rom. 11:28-29).

Het zijn van Gods uitverkoren volk betekent voor Israël echter niet, dat de individuele Joden niet óók in Jezus moeten geloven, vergeving van zonden moeten ontvangen en een persoonlijke relatie met God moeten opbouwen. Slechts in de Naam van Jezus is er redding mogelijk, niet alleen voor de heidenen, maar óók voor de Joden. Hand. 4:12: *“En de zaligheid is in geen Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.”*

Want pas dán zijn zij de ware nakomelingen van Abraham (Rom. 4:12-18; 9:6-8).

Broeders en zusters, in de mond van twee of drie getuigen zal alle woord bestaan (Matt. 18:16; 2 Cor. 13:1). God herhaalde daarom de beloften die Hij aan Abraham deed ook aan Izaäk, de rechtmatige zoon van Abraham (Gen. 26:2-5) en aan diéns rechtmatige zoon Jakob (Gen. 28:13-15), daarmee tevens aangevend langs wélke lijn van nakomelingen Gods beloften zouden worden ontvangen. Derhalve niet via de lijn van Abrahams bastaardzoon Ismaël.

De beloften aan Abraham gegeven, werden door God eveneens herhaald aan David en aan vele profeten. In dit verband werd door Jeremia (Jer. 31:31-34) en Ezechiël (Ezech. 36:26-27) gesproken over een Nieuw Verbond tussen God en Israël, waarbij de wetten van God diep in de harten van de mensen zouden worden geschreven. Het Nieuwe Verbond garandeert, dat geheel Israël zich zal bekeren tot zijn Messias, Die zal komen als Koning en Zijn Koninkrijk zal stichten. Op basis van het Nieuwe Verbond zal men dan God vrijwillig dienen vanuit het diepste van het hart, nadat een werkelijke, diepe verandering van karakter heeft plaatsgevonden en het Woord van God diep geestelijk in het hart is gegrift.

Bestudeert u eens Ps. 14:7; Jes. 27:9; Jer. 31:31-33; Rom. 11:26; 2 Cor. 3:16; Hebr. 8:8-13 en Hebr. 10:16. De profeten Jeremia en Ezechiël wil ik echter even citeren:

Jer. 31:33: *“Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.”*

Ezech. 36:26-27: *“En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.”*

Deze woorden zijn in grote tegenstelling tot het Oude Verbond dat door Mozes werd gesloten, toen hij de wetten van God op de berg Sinaï ontving. Onder dit Verbond bleef men maar zondigen, doordat het hart niet werd veranderd en er waren ontelbare dierenoffers nodig om de zonden van de mensen te verzoenen.

Het Nieuwe Verbond werd bekrachtigd door de dood van Jezus aan het kruis als een éénmalige offerande en wordt effectief in het leven van iedere persoon, die Jezus als zijn Verlosser aanvaardt (Matt. 26:26-28; Luk. 22:19-20). En het grote wonder geschiedt, dat indien de bekeerling bereid is om al zijn zonden te belijden en in te stappen in het proces van heiligmaking en dienst aan Jezus, dat zijn of haar hart stap voor stap volkomen wordt veranderd. Laten we de volgende twee schriftgedeelten even lezen:

Hebr. 10:14: *“Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden.”*

2 Cor. 3:18: *“En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest.”*

Geliefde broeders en zusters, als we het Nieuwe Verbond bekijken in het licht van de studie van de oude Israëlitische Tabernakel, welke een afspiegeling is van Gods raadsplan, dan zien we dat dit Nieuwe Verbond te zien is in de Arke des Verbonds welke geplaatst was in het Allerheiligdom. De Arke des Verbonds is een schaduwbeeld van de Bruid van Christus, terwijl het Allerheiligdom een schaduwbeeld van het 1000-jarige Vrederijk is. In die Ark waren drie voorwerpen te vinden, namelijk de Gouden Kruik met Manna, de twee Stenen Tafelen en de Bloeiende Staf van Aäron. Dit betekent dat wanneer het Nieuwe Verbond volledig van kracht is geworden en de weg van heiligmaking is voltooid, zowel het Woord, de

Liefde en de Zalving en Vruchtdracht permanent zijn geworden, d.w.z. vlees zijn geworden in het hart. Namelijk het Woord van de Zoon van God in het beeld van de Gouden Kruik met Manna, de Liefde van God de Vader in het beeld van de twee Stenen Tafelen en de Zalving en Vruchtdracht van de Heilige Geest in het beeld van de Bloeiende Staf van Aäron. De geestelijke verandering van het karakter van zowel de bekeerde heiden (ingeënt in de edele olijfbom Israël) als de bekeerde Jood, is dan volkomen geworden. Hebr. 8:10: *“Want dit is het verbond, dat Ik met het huis Israëls maken zal na die dagen, zegt de Heere: Ik zal Mijn wetten in hun verstand geven, en in hun harten zal Ik die inschrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.”*

Broeders en zusters, er is reeds veel over Gods beloften aan Abraham c.s. geschreven. Toch is het goed om ze nog eens te memoreren. Deze beloften kunnen in drie categorieën worden verdeeld:

- Persoonlijke beloften voor Abraham, zoals een grote naam, onmetelijke rijkdom en een overvloed van geestelijke zegeningen voor hemzelf. Uit de bijbel blijkt dat deze beloften werden vervuld. In het kader van deze studie ga ik hier niet verder op in.
- Nationale beloften voor Abrahams nakomelingen, het volk van Israël: Allereerst zou Abrahams nageslacht zeer talrijk als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee worden (Gen. 12:2; 22:17). Geestelijk gezien wijst deze belofte ook op alle kinderen Gods (uit Joden en heidenen) die Jezus hebben aangenomen. Zij zijn de ware nakomelingen van Abraham. Deze belofte van een talrijk nageslacht werd uitgebreid met de belofte aan Abraham dat uit hem koningen zouden voortkomen (Gen. 17:6). God herhaalde deze specifieke belofte aan Juda, afstammeling van Abraham in Gen. 49:10: *“De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelve zullen de volken gehoorzaam zijn”*. “Silo” (שִׁילֹה) is volgens sommigen waarschijnlijk een oud Akkadisch woord dat “koning” betekent. Anderen denken weer, dat het een oud Hebreeuws woord is, dat “eigenaar, eigendom, rust” betekent. Beide betekenissen geven ons een prachtig beeld van Jezus. Uit de stam van Juda zouden dus koningen voortkomen, die de scepter zouden zwaaien. Deze profetie is vervuld, denkt u aan o.a. koning David en koning Salomo. Maar een deel van deze profetie is nog niet vervuld. De grote Koning Silo, d.w.z. de Here Jezus (Luk. 1:31-33, Hand. 2:32-36), moet nog komen en het eeuwige Koningschap aanvaarden tot heil van alle volkeren op aarde. En zij zullen Hem allen gehoorzamen. Luk. 1:31-33: *“En zie, gij zult bevrucht worden, en een Zoon baren, en zult Zijn naam heten JEZUS. Deze zal groot zijn, en de Zoon des Allerhoogsten genaamd worden; en God, de Heere, zal Hem den troon van Zijn vader David geven. En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.”* Jezus zal dus voor eeuwig op de troon van David regeren. God herhaalde Zijn belofte met betrekking tot een eeuwig Koninkrijk daarom ook in Zijn verbond met David (2 Sam. 7:11-16, 23-26, 1 Kron. 17:10-14). Dit noemt men het Davidische verbond, welk verbond voor Joden én christenen fundamenteel is voor de hoop op de Komst van de Messias. Dit verbond is de grondslag van de verwachting van een toekomstig Koninkrijk. David wilde een huis voor God bouwen, maar hij mocht dat niet (2 Sam. 7:5). In plaats daarvan beloofde God aan David om juist voor hem een huis (dynastie) te bouwen (2 Sam. 7:11b). En God zei voorts, dat een Koning met een eeuwig Koninkrijk uit Davids zaad zou voortkomen, Die wél voor Hem een huis zou bouwen (2 Sam. 7:12-13). Deze Koning is de Messias, Jezus Christus, Die voor de zonden van de mensen zou sterven (2 Sam. 7:14). En God beloofde David Zijn eeuwige trouw en ook dat Davids huis en koningschap voor eeuwig zouden zijn (2 Sam. 7:16). De profeet Zacharia voorzegde dat die toekomstige Koning zal komen om de functies van Koning en Hogepriester met elkaar te verbinden en een tempel te bouwen (Zach. 6:9-15). En hoewel er een fysieke eindtijdtempel zal verrijzen (Matt. 24:15), zal Gods

welbehagen echter rusten op de geestelijke tempel, namelijk de Bruid van Christus (Efez. 2:19-22; 4:16). Dit is het Lichaam van Christus (Rom. 12:5; 1 Cor. 11:27; 12:27; Efez. 1:22-23; 2:16; 3:6; 4:4; Col. 1:24) én het huis dat Christus de grote Koning zal bouwen (2 Cor. 6:16; Efez. 2:21; Openb. 3:12).

Broeders en zusters, het is overigens héél leerzaam om op te merken, dat David Gods beloften letterlijk aannam. Hij ging uit van een letterlijke vervulling. 2 Sam. 7:25: *”Nu dan, HEERE God, doe dit woord, dat Gij over Uw knecht en over zijn huis gesproken hebt, bestaan tot in eeuwigheid, en doe, gelijk als Gij gesproken hebt.”* Daarom is het goed om niet steeds alles wat in het Oude Testament staat geschreven te vergeestelijken. Want hoewel Jezus Koning in de hemelen is en een geestelijk huis zal bouwen, zal Hij óók letterlijk als Koning op aarde regeren en zal er ook letterlijk een nieuwe fysieke tempel komen.

Voorts beloofde God aan Abraham, dat Hij aan zijn nakomelingen, het volk van Israël, het land Kanaän zou geven als hun eeuwigdurende bezitting (Gen. 12:7; 13:14-15; 15:18-19; 17:8), met als grenzen de rivier de Nijl in het westen, de rivier de Eufraat in het Oosten en het land der Hethieten in het noorden (Gen. 15:18-21). Dit is de zogenaamde landbelofte. Maar wie Deut. 4:23-31 en Deut. 28-30 goed leest, ontdekt dat God deze landbelofte uitbreidde tot een landverbond. Want bij gehoorzaamheid zou God Israël zegenen. Bij hardnekkige ongehoorzaamheid en afgoderij zou God hen uit het land verdrijven in ballingschap. Echter met de belofte van terugkeer naar hun land Israël na veel lijden. M.a.w. de bijbel toont ons dat God dit gebied aan het Joodse volk heeft gegeven en niet aan de Palestijnen. Deze belofte van God is echter thans nog niet in zijn geheel vervuld. Maar uiteindelijk zullen deze beloften voor 100% vervuld zijn tijdens het Koninkrijk, d.w.z. het 1000-jarige Vrederijk, waar Jezus Koning zal zijn.

- Tenslotte gaf God aan Abraham algemene beloften voor de heidenvolkeren: Volkeren die Israël welgezend zouden zijn, zouden gezegend worden, terwijl de volkeren die Israël zouden vervloeken, vervloekt zouden zijn (Gen. 12:3; 27:29). Dit principe was van toepassing in het leven van Abraham (Gen. 12:10-20; 14:12-20; 26:11) en door de hele geschiedenis van het Joodse volk heen (Deut. 30:7; Jes. 14:1-2). Op basis van dit uitgangspunt zal ook het oordeel over de volkeren voor de troon van Jezus' heerlijkheid plaatsvinden (Joël 3:1-3; Matt. 25:31-32). Broeders en zusters, in de bedreiging met Gods vloek ligt een formidabele waarschuwing voor ons, christenen, opgesloten. Laten wij heel erg voorzichtig zijn met ons oordeel over Israël, dat door ongelovigen wereldwijd voortdurend aan de schandpaal wordt genageld en in staat van beschuldiging wordt gesteld. Maar zonder het te weten staan zij onder invloed van de vader der leugen, satan (Joh. 8:44) en z'n horden van verleidende geesten. God beloofde om de gehele wereld te zegenen door Abraham (Gen. 12:3) en door zijn toekomstige nakomelingen (Gen. 22:18). Deze belofte werd gedeeltelijk vervuld toen Jezus door Zijn dood en Opstanding de mensen met God verzoende (Gal. 3:14-16) en zal geheel tot vervulling komen als Israël Jezus zal aannemen en tot zegen voor de hele wereld zal worden (Rom. 11:12,15). Zij die Jezus als hun Redder en Koning ervaren, mogen dan ook deel hebben aan het Nieuwe Verbond.

Geliefde broeders en zusters, de profetieën van de Joodse profeten bewegen zich alle rond het hier behandelde thema van Gods beloften aan Abraham, Izaäk en Jakob. En omdat de volledige vervulling van deze beloften in de eindtijd zal gaan plaatsvinden, hebben de meeste profeten beelden en visioenen van de eindtijd gezien. Deze eindtijdprofetieën ontwikkelen zich voor een groot deel nu in onze tijd. Weest u daarom alert op alles wat er in het Midden-Oosten gebeurt, geestelijk wakend en biddend, want Jezus komt héél spoedig terug. In deel 2 van deze studie behandel ik het brede en unieke perspectief van de profetieën van Israëls profeten. Amen.

